

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

zo 6. októbra 2022 (\*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Dane – Daž z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Poskytovanie služieb za protihodnotu – Oslobodenia od dane – ?lánok 135 ods. 1 písm. b) – Poskytovanie úverov – Subparticipačná dohoda“

Vo veci C?250/21,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa ?lánku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Naczelny S?d Administracyjny (Najvyšší správny súd, Poľsko) z 27. októbra 2020 a doručený Súdnemu dvoru 21. apríla 2021, ktorý súvisí s konaním:

**Szef Krajowej Administracji Skarbowej**

proti

**O. Fundusz Inwestycyjny Zamkni?ty reprezentowany przez O S.A.,**

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory C. Lycourgos, sudcovia S. Rodin, J.?C. Bonichot, L. S. Rossi a O. Spineanu?Matei (spravodajky?a),

generálna advokátka: L. Medina,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zrete?om na písomnú ?as? konania a po pojednávaní z 24. marca 2022,

so zrete?om na pripomienky, ktoré predložili:

- Szef Krajowej Administracji Skarbowej, v zastúpení: B. Ko?odziej, D. Pach a T. Wojciechowski,
- poľská vláda, v zastúpení: A. Kramarczyk?Sza?adzi?ska a B. Majczyna, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: A. Armenia, B. Sasinowska a M. Siekierzy?ska, splnomocnené zástupkyne,

po vypo?utí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 12. mája 2022,

vyhlásil tento

## **Rozsudok**

1 Návrh na zažatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu ?lánku 135 ods. 1 písm. b) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty

(Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1, ďalej len „smernica o DPH“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej (vedúci štátnej daňovej správy, Poľsko) (ďalej len „daňový orgán“) na jednej strane a O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentovaný przez O S.A. (ďalej len „fond O“) na druhej strane v súvislosti s kvalifikáciou služieb poskytnutých na základe subparticipačnej dohody na účely oslobodenia od dane z pridanej hodnoty (DPH).

## **Právny rámec**

### ***Právo Únie***

3 Ďlánok 2 ods. 1 písm. c) smernice o DPH stanovuje:

„DPH podliehajú tieto transakcie:

...

c) poskytovanie služieb za protihodnotu na území členského štátu zdaniteľnou osobou, ktorá koná ako taká.“

4 Ďlánok 24 ods. 1 tejto smernice uvádza:

„Poskytovaním služieb je každá transakcia, ktorá nie je dodaním tovaru.“

5 Podľa Ďlánku 135 ods. 1 písm. b) uvedenej smernice:

„Členské štáty oslobodia od dane tieto transakcie [činnosti – *neoficiálny preklad*]:

...

b) poskytovanie a dojednávanie úverov a správ[u] úverov osobou, ktorá ich poskytuje.“

### ***Vnútroštátne právo***

#### ***Zákon o DPH***

6 Ďlánok 43 ods. 1 ustawa o podatku od towarów i usług (zákon o dani z tovarov a služieb) z 11. marca 2004 (Dz. U. z roku 2004, č. 54, položka 535) v znení uplatňujúcom sa spor vo veci samej (ďalej len „zákon o DPH“) stanovuje:

„Od dane sú oslobodené:

...

38. služby týkajúce sa poskytovania úverov alebo peňažných pôžičiek, sprostredkovateľské služby spočívajúce v poskytovaní úverov alebo peňažných pôžičiek, ako aj správa úverov alebo peňažných pôžičiek inštitúciou, ktorá úver alebo pôžičku poskytuje,

39. služby spočívajúce v poskytovaní peňažných záruk, záruk a akýchkoľvek iných záruk na finančné a poisťné operácie a sprostredkovateľské služby týkajúce sa týchto služieb, ako aj správa úverových záruk inštitúciou poskytujúcou tieto úvery alebo pôžičky,

...“

## *Zákon o investičných fondoch a správe alternatívnych investičných fondov*

7      § 183 ods. 4 ustawa o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (zákon o investičných fondoch a správe alternatívnych investičných fondov) z 27. mája 2004 (Dz. U. z roku 2004, §. 146, položka 1546) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej stanovuje:

„Dohoda o prevode akýchkoľvek plnení, ktoré prijíma pôvodca sekuritizácie alebo oprávnený zo sekuritizovaných pohľadávok z určenej skupiny pohľadávky alebo z určenej pohľadávky (subparticipačná dohoda), musí obsahovať záväzok týchto subjektov previesť do fondu:

1.      zisk zo sekuritizovaných pohľadávok v celom rozsahu,
2.      sumy istiny zo sekuritizovaných pohľadávok,
3.      sumy získané z titulu uplatnenia záruk sekuritizovaných pohľadávok – v prípade, ak uspokojenie pôvodcu sekuritizácie alebo oprávneného zo sekuritizovaných pohľadávok nastalo prostredníctvom uplatnenia záruk.“

### **Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka**

8      Fond O je alternatívnym sekuritizačným fondom v zmysle § 183 a nasl. zákona o investičných fondoch a správe alternatívnych investičných fondov v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej. Keďže tento fond plánuje uzatvárať subparticipačné dohody s bankami alebo inými investičnými fondmi, zaslal poškému ministrovi financií žiadosť o záväzné daňové stanovisko, ktoré sa týkalo výkladu § 43 ods. 1 bodov 38 a 39 zákona o DPH, aby zistil, či služby, ktoré má poskytovať ako subparticipant na základe týchto dohôd, môžu byť oslobodené od DPH z hľadiska tohto ustanovenia.

9      Podľa fondu O sa pôvodca uzavretím subparticipačnej dohody zaväzuje previesť na subparticipanta všetky výnosy z pohľadávok špecifikovaných v tejto dohode za zmluvne dohodnutú finančnú čiastku, ktorú dostane od tohto subparticipanta od okamihu uzavretia uvedenej dohody. Príjmy z pohľadávky zostávajú zahrnuté v aktívach pôvodcu. Rozdiel medzi finančnou čiastkou vyplatenou pôvodcovi a sumou, ktorú počas trvania dohody získa subparticipant, predstavuje jeho odmenu. Mechanizmus subparticipácie má tak dvojakú funkciu, a to jednak funkciu úverového nástroja, kde pôvodca vopred dostáva likvidné aktíva ako protihodnotu za svoj záväzok previesť na subparticipanta príjmy z dotknutých pohľadávok, a jednak funkciu krytia rizika, keďže táto likvidita je zbavená úverového rizika súvisiaceho s uvedenými pohľadávkami.

10      Fond O sa preto domnieval, že služby poskytované na základe subparticipačných dohôd sú oslobodené od DPH na základe § 43 ods. 1 bodov 38 a 39 zákona o DPH, a to buď ako finančné nástroje podobné úverovým zmluvám, alebo ako služby zabezpečujúce prevzatie rizika v prípade platobnej neschopnosti dlžníkov.

11      Pošký minister financií však vo svojom daňovom stanovisku z 30. decembra 2015 na jednej strane konštatoval, že subparticipačnú dohodu nemožno považovať za zmluvu o úvere, keďže po prvej pohľadávke, ktorá je predmetom dohody, zostáva zahrnutá v aktívach pôvodcu, po druhej subparticipačná dohoda obsahuje na rozdiel od zmluvy o úvere jasnú špecifikáciu pôvodu finančných prostriedkov určených na uspokojenie subparticipanta a po tretie v prípade likvidácie dlžníka nemá subparticipant nárok na pohľadávku voči pôvodcovi týkajúcu sa vyplatenia zostávajúcej dlžnej sumy. Subparticipačná dohoda, ktorej predmet spočíva v úasti na osobitných

platbách, ktoré sa pôvodca zaväzuje previesť na subparticipanta, preto nezahŕňa činnosti podobné činnostiam uvedeným v článku 43 ods. 1 bod 38 zákona o DPH.

12 Poľský minister financií na druhej strane zastáva názor, že keď subparticipant poskytne svoje služby, nie je zložená nijaká zábezpeka, záruka ani iný druh zabezpečenia v prospech pôvodcu, takže na jeho činnosti sa nevzťahuje ani článok 43 ods. 1 bod 39 zákona o DPH.

13 Podľa poľského ministra financií sa preto na plnenia opísané fondom O v jeho žiadosti o záväzné daňové stanovisko nevzťahovalo ani jedno z oslobodení od DPH stanovených v článku 43 ods. 1 bodoch 38 a 39 zákona o DPH a má sa na ne vzťahovať základná sadzba vo výške 23%.

14 Fond O podal na Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Vojvodský správny súd Varšava, Poľsko) žalobu proti záväznému daňovému stanovisku z 30. decembra 2015.

15 Rozsudkom z 25. mája 2017 tento súd zrušil toto záväzné stanovisko. Rozhodol, že subparticipačná dohoda predstavuje finančný nástroj podobný zmluvám o úvere, ktorých hlavným cieľom je financovať pôvodcu a zabezpečiť mu okamžitý prístup ku kapitálu s povinnosťou splatiť ho. Skutočnosť, že pohľadávka zostáva zahrnutá v aktívach pôvodcu, nie je relevantná vzhľadom na hospodársky cieľ dohody. Ako protihodnota za prevod finančných prostriedkov na pôvodcu je subdodávateľovi poskytnutá hospodárska výhoda vo forme príjmov presahujúcich výšku vloženého kapitálu. Toto plnenie je oslobodené od DPH na základe článku 43 ods. 1 bodu 38 zákona o DPH z dôvodu, že spĺňa základné prvky poskytnutia úveru. Na druhej strane, keďže na základe subparticipačnej dohody nie je zriadená žiadna zábezpeka, záruka alebo iné zabezpečenie v prospech pôvodcu, oslobodenie od dane stanovené v článku 43 ods. 1 bod 39 zákona o DPH sa v prejednávanej veci neuplatní.

16 Daňový orgán podal proti tomuto rozsudku kasačný opravný prostriedok na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, Naczelny Sąd Administracyjny (Najvyšší správny súd, Poľsko).

17 Tento súd spresňuje, že článok 43 ods. 1 bod 38 zákona o DPH preberá do poľskej právnej úpravy článok 135 ods. 1 písm. b) smernice o DPH.

18 Podľa uvedeného súdu z ekonomického hľadiska subparticipačná dohoda, o akú ide vo veci samej, predstavuje finančnú službu, ktorej základným cieľom je zabezpečiť pôvodcovi použitie finančných prostriedkov, ktoré mu boli poskytnuté, ako protihodnotu subparticipantovi za zaplatenie súm zodpovedajúcich hodnote príjmov pochádzajúcich z dotknutých pohľadávok. Subparticipačná dohoda má teda podobnú povahu ako zmluva o úvere, na základe ktorej dlžník získa finančné prostriedky od poskytovateľa úveru, ktorý má právo využiť podľa svojho uváženia a zaväzuje sa splatiť ich počas trvania dohody. Podobne ako poskytovateľ úveru dostane subparticipant okrem poskytnutého financovania aj výhodu vo forme peňažných tokov prebytočných v porovnaní s vloženým kapitálom.

19 Vnútroštátny súd však tvrdí, že subparticipačná dohoda má určité osobitosti, ktoré ju odlišujú od zmluvy o úvere a ktoré sú v podstate tie, na ktoré poukázal poľský minister financií v záväznom daňovom stanovisku. Kladie si preto otázku, či sú tieto osobitosti takej povahy, že bránia tomu, aby sa na účely DPH kvalifikovali subparticipačné dohody ako zmluvy o úvere.

20 Za týchto podmienok Naczelny Sąd Administracyjny (Najvyšší správny súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 135 ods. 1 písm. b) [smernice 2006/112] vykladať v tom zmysle, že oslobodenie od

dane, ktoré toto ustanovenie predpokladá pre ?innosti spo?ívajúce v poskytovaní a dojednávaní úverov a správe úverov, sa vz?ahuje aj na subparticipa?nú dohodu opísanú v spore vo veci samej?“

## O prejudiciálnej otázke

21 Na úvod treba poznamena?, že hoci prejudiciálna otázka formálne uvádza tri ?innosti oslobodené od DPH podľa ?lánku 135 ods. 1 písm. b) smernice o DPH, a to poskytovanie, dojednávanie a správu úverov, z návrhu na za?atie prejudiciálneho konania vyplýva, že pochybnosti vnútroštátneho súdu sa týkajú najmä prípadného posúdenia subparticipa?nej dohody ako plnenia spo?ívajúceho v poskytovaní úveru v zmysle tohto ustanovenia.

22 Za týchto podmienok treba položenú otázku chápa? tak, že jej cie?om je v podstate zisti?, či sa má ?lánok 135 ods. 1 písm. b) smernice o DPH vyklada? v tom zmysle, že pod pojem poskytovanie úveru v zmysle tohto ustanovenia spadajú služby poskytované subparticipantom na základe subparticipa?nej dohody, ktoré spo?ívajú v poskytnutí finan?nej ?iastky pôvodcovi za prevod príjmov z poh?adávok špecifikovaných v tejto dohode na subparticipanta, ktoré zostanú zahrnuté v aktívach pôvodcu.

23 Na ú?ely užito?nej odpovede vnútroštátnemu súdu treba v prvom rade preskúma?, či takéto plnenia patria do pôsobnosti smernice o DPH.

24 ?lánok 2 ods. 1 písm. c) smernice o DPH uvádza, že DPH podlieha poskytovanie služieb za protihodnotu na území ?lenského štátu zdanite?nou osobou, ktorá koná ako taká.

25 V tejto súvislosti treba pripomenú?, že poskytovanie služieb sa uskuto??uje „za protihodnotu“ v zmysle tohto ustanovenia, a podlieha DPH len vtedy, ak existuje priama súvislos? medzi poskytnutou službou a protihodnotou prijatou zdanite?nou osobou. Takáto priama súvislos? je preukázaná vtedy, ak medzi poskytovateľom služieb a príjemcom existuje právny vz?ah, v rámci ktorého dôjde k výmene vzájomných plnení, pričom odmena prijatá poskytovateľom predstavuje skuto?nú protihodnotu za službu poskytnutú príjemcovi (rozsudok z 22. októbra 2015, Hedqvist, C?264/14, EU:C:2015:718, bod 27 a citovaná judikatúra).

26 V prejednávanej veci zo skuto?ností uvedených v spise predloženom Súdnu dvoru vyplýva, že v rámci subparticipa?nej dohody sa subparticipant a pôvodca vzájomne zaväzujú, že pokia? ide o subparticipanta, tento zaplatí pôvodcovi finan?nú ?iastku a že pokia? ide o pôvodcu, tento prevedie na subparticipanta príjmy z poh?adávok špecifikovaných v uvedenej dohode, pričom si zachová vo svojich aktívach príjmy z poh?adávok. Pôvodcovi je poskytnutá služba za protihodnotu, ktorá zodpovedá rozdielu medzi predpokladanou hodnotou výnosov z poh?adávok a výškou finan?nej ?iastky vyplatennej subparticipantom.

27 Treba preto konštatova?, podobne ako generálna advokátka v bode 40 svojich návrhov, že služby poskytnuté subparticipantom na základe subparticipa?nej dohody, o akú ide vo veci samej, predstavujú poskytovanie služieb „za protihodnotu“ v zmysle ?lánku 2 ods. 1 písm. c) smernice o DPH.

28 Na ú?ely ur?enia odplatnej povahy poskytovania služieb nie je relevantná skuto?nos?, že takáto odmena nemá formu vyplatenia ur?itej provízie alebo platby osobitných poplatkov (rozsudok z 22. októbra 2015, Hedqvist, C?264/14, EU:C:2015:718, bod 29 a citovaná judikatúra). Z toho vyplýva, že v prejednávanej veci forma odmeny vyplatená subparticipantovi nemá vplyv na odplatný či neodplatný charakter jeho plnenia.

29 Okrem toho, hoci Súdny dvor rozhodol, že hospodársky subjekt, ktorý na svoje vlastné riziko

nakúpi pochybné pohľadávky za nižšiu cenu, ako je ich nominálna hodnota, neposkytuje služby „za protihodnotu“ v zmysle šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23), ak rozdiel medzi nominálnou hodnotou uvedených pohľadávok a ich kúpnu cenou odráža skutočnú hospodársku hodnotu dotknutých pohľadávok v rámci ich postúpenia (rozsudok z 27. októbra 2011, GFKL Financial Services, C-93/10, EU:C:2011:700, point 26), nič to nemení na skutočnosti, že vo veci samej subparticipant nenakupuje na svoje vlastné riziko pochybné pohľadávky za nižšiu cenu, ako je ich nominálna hodnota. Navyše, ako tiež spresňuje daňový orgán vo svojej odpovedi na otázky položené Súdnym dvorom, vzhľadom na osobitosti subparticipačnej dohody sa výška finančnej čiastky poskytnutej pôvodcovi spravidla určuje inak než cena zaplatená postupiteľom za postúpenie pohľadávok.

30 V druhom rade treba preskúmať otázku, či sa na plnenia subparticipanta vzťahuje pojem „poskytovanie úveru“ v zmysle článku 135 ods. 1 písm. b) smernice o DPH. V tejto súvislosti treba najprv pripomenúť, že ako vyplýva z ustálenej judikatúry, oslobodenia od dane stanovené v článku 135 ods. 1 smernice o DPH predstavujú autonómne pojmy práva Únie, ktorých cieľom je vyhnúť sa rozdielnemu uplatňovaniu systému DPH v jednotlivých členských štátoch (rozsudok zo 17. decembra 2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, bod 30 a citovaná judikatúra).

31 Výrazy použité na označenie uvedených oslobodení od dane sa majú vykladať reštriktívne, keďže tieto oslobodenia predstavujú výnimky zo všeobecnej zásady, podľa ktorej sa DPH vyberá z každého poskytnutia služieb, ktoré zdaniteľná osoba uskutoční za protihodnotu (rozsudok zo 17. decembra 2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, bod 31 a citovaná judikatúra).

32 Výklad týchto výrazov však musí byť v súlade s cieľmi sledovanými uvedenými oslobodeniami od dane a musí rešpektovať požiadavky zásady daňovej neutrality, ktorá je vlastná spoločnému systému DPH. Táto požiadavka reštriktívneho výkladu teda neznamená, že pojmy použité na vymedzenie oslobodení od dane upravených v uvedenom ustanovení sa majú vykladať spôsobom, ktorý by tieto oslobodenia zbavoval ich účinku (rozsudok zo 17. decembra 2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, bod 32 a citovaná judikatúra).

33 Pokiaľ ide konkrétne o článok 135 ods. 1 písm. b) smernice o DPH, treba pripomenúť, že poskytovanie úverov v zmysle tohto ustanovenia spočíva najmä v poskytnutí kapitálu za odplatu (rozsudok zo 17. decembra 2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, bod 36 a citovaná judikatúra).

34 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že hoci je táto odmena v zásade zabezpečená prostredníctvom zaplatenia úrokov, iné formy protihodnoty nemôžu brániť tomu, aby sa určitá činnosť považovala za „poskytovanie úveru“ v zmysle článku 135 ods. 1 písm. b) smernice o DPH. Súdnym dvorom už totiž rozhodol, že za finančnú transakciu, ktorá sa podobá poskytovaniu úveru, a je teda podľa uvedeného ustanovenia oslobodená od DPH, sa považuje financovanie nákupu tovaru vopred navýšením sumy, ktorú príjemca tohto financovania vrátil (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. mája 2019, Vega International Car Transport and Logistic, C-235/18, EU:C:2019:412, body 47 a 48).

35 Okrem toho ?innosti oslobodené od dane podľa uvedeného ustanovenia sú definované podľa povahy poskytovaných služieb a nie podľa poskytovateľa alebo príjemcu služby, takže uplatnenie týchto oslobodení nezávisí od postavenia subjektu, ktorý tieto služby poskytuje. Rozsah výrazu „poskytovanie...úverov“ nachádzajúceho sa v ?lánku 135 ods. 1 písm. b) smernice o DPH preto nemôže byť obmedzený len na samotné pôžičky a úvery poskytnuté bankovými a finančnými inštitúciami (rozsudok zo 17. decembra 2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, body 34 a 35, ako aj citovaná judikatúra).

36 V prejednávanej veci sa zdá, ?o musí overiť vnútroštátny súd, že služba, ktorú subparticipant poskytuje pôvodcovi na základe dohody uzavretej medzi nimi, je v podstate jediným plnením, ktoré spočíva v poskytnutí kapitálu za odmenu. Treba preskúmať, či má takáto služba, posudzovaná ako celok, povahu „poskytovania úveru“ v zmysle ?lánku 135 ods. 1 písm. b) smernice o DPH.

37 V tejto súvislosti, ako bolo spresnené v bode 26 tohto rozsudku, na základe subparticipačnej dohody dochádza od jej uzavretia k poskytnutiu kapitálu pôvodcovi subparticipantom za odmenu, ktorá spočíva v rozdieli medzi kapitálom vyplateným pôvodcovi a sumami získanými subparticipantom počas trvania subparticipačnej dohody na základe výnosov z pohľadávok definovaných v tejto dohode. Keže pohľadávky zostávajú zahrnuté v aktívach pôvodcu, subparticipant nemá právo podať proti nemu žalobu v prípade neplnenia záväzkov zo strany dlžníkov dotknutých pohľadávok.

38 Okolnosť, že subparticipant je vystavený prípadným stratám a znáša tak úverové riziko, charakterizuje každú transakciu spočívajúcu v poskytovaní úveru, pričom nezáleží na tom, že toto riziko vyplýva z nezaplatenia pohľadávok dlžníkmi, ktorých príjmy sú na neho prevedené, alebo z platobnej neschopnosti jeho priameho zmluvného partnera.

39 Rovnako skutočnosť, že neexistujú záruky poskytnuté v prospech subparticipanta, nie je rozhodujúca na účel kvalifikácie predmetnej dohody ako transakcie spočívajúcej v poskytovaní úveru. Opatrenia prijaté na zmiernenie úverového rizika, ktoré spočívajú vo všeobecnosti v poskytnutí záruk, hypotekárnych záruk alebo iných zabezpečení, sa môžu líšiť v závislosti od typu financovania a nemajú podstatný charakter na účely takejto kvalifikácie, keže táto kvalifikácia podlieha len spojeniu dvoch prvkov pripomenutých v bode 33 tohto rozsudku, a to poskytnutiu kapitálu a zaplateniu odmeny.

40 Preto skutočnosť, že subparticipant nedisponuje voči pôvodcovi nijakým opravným prostriedkom v prípade platobnej neschopnosti dlžníkov pohľadávok, ktorých výnosy z pohľadávok sú na neho prevedené, a skutočnosť, že príjmy z pohľadávok zostávajú zahrnuté v aktívach pôvodcu alebo že pôvod kapitálu, ktorý bude slúžiť na uspokojenie subparticipanta, je uvedený v subparticipačnej dohode, nenaruša hlavnú povahu transakcie subparticipanta, ktorá spočíva vo financovaní pôvodných pôžičiek.

41 Takýto výklad pojmu poskytovanie úveru v zmysle ?lánku 135 ods. 1 písm. b) smernice o DPH, ktorý nespochybňuje zásadu daňovej neutrality, ktorá je vlastná spoločnému systému DPH, je v súlade s cieľom sledovaným týmto ustanovením, ktorý spočíva najmä v zabránení nárastu nákladov na spotrebiteľský úver (pozri analogicky rozsudok z 10. marca 2011, Skandinaviska Enskilda Banken, C-540/09, EU:C:2011:137, bod 21 a citovanú judikatúru).

42 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že ?lánok 135 ods. 1 písm. b) smernice o DPH sa má vykladať v tom zmysle, že pod pojem poskytovanie úveru v zmysle tohto ustanovenia spadajú služby poskytované subparticipantom na základe subparticipačnej dohody, ktoré spočívajú v poskytnutí finančnej čiastky pôvodcovi za

prevod výnosov z pohľadávok špecifikovaných v tejto dohode, ktoré zostanú zahrnuté v aktívach pôvodcu.

### **O trovách**

43 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdný dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

**Článok 135 ods. 1 písm. b) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty**

**sa má vykladať v tom zmysle, že:**

**pod pojem poskytovanie úveru v zmysle tohto ustanovenia spadajú služby poskytované subparticipantom na základe subparticipačnej dohody, ktoré spočívajú v poskytnutí finančnej čiastky pôvodcovi za prevod výnosov z pohľadávok špecifikovaných v tejto dohode, ktoré zostanú zahrnuté v aktívach pôvodcu.**

Podpisy

\* Jazyk konania: poština.